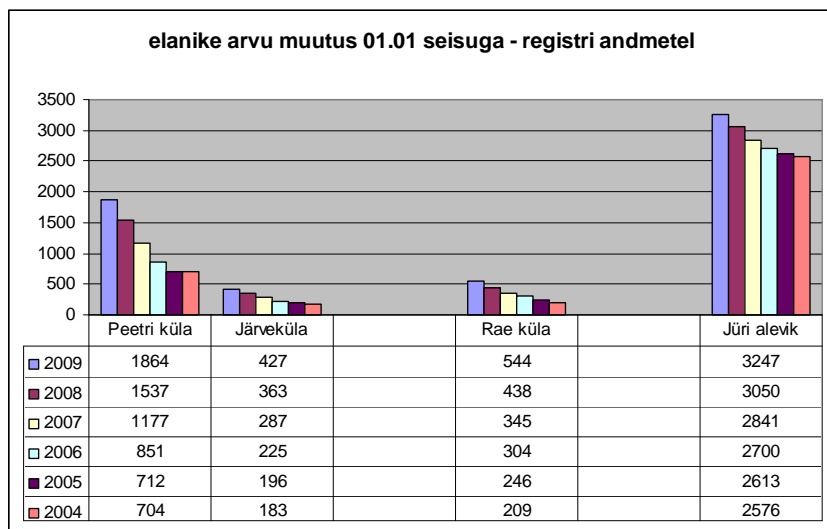

Peetri kool-lasteaia saamislugu

Kuna sellel teemal on palju spekuleeritud ja kuulujutte levitatud, siis otsustasin veidi kompaktsema ülevaate anda. Keda huvitab, see peaks saama aru, kuidas ja miks midagi tehti, kuidas Eestis asjad liiguvad jne.

Kinnisvarabuumi ajal kõige kiiremini arenenud piirkonnaks Rae vallas oli Tartu mnt äärne ala alates Tallinna piirist. Kuivõrd Peetri küla on Tallinna piirinaaber, siis loomulikult oli ka just see küla kõige suurema kinnisvaraarenduse surve all. Lisaks Järveküla ja Rae küla. Nii tekkiski kiiresti tavalisest külamiljööst linnalise tiheasustusega ala, kuhu loomulikult asus elama suurel hulgal uusi elanikke. Järgnevalt graafikult on võimalik igal huvitatul ise näha, et Peetri piirkonna 3 küla elanike arv on viie aastaga kasvanud 1739 inimese võrra ehk 1096-lt 2835-ni¹

¹ Jüri on toodud lihtsalt võrdluseks. Jüri on Peetri kõrval teisena kiiremini arenev piirkond Rae vallas

Uute elanike struktuur on selline, et kõige enam kasvanud vanusegruppideks on Rae vallas olnud 20-40 aastased ja sellest johtuvalt on kiire juurdekasv ka laste osas.

Valglinnastumise mure ja planeerimise võimalused

Nii nagu valglinnastumise puhul ikka - planeeritakse maid eesmärgil teenida maksimaalselt.

Kohalik omavalitsus esitab küll nõudmisi planeerimisprotsessis arvestada sotsiaalse infrastruktuuriga, kuid paremal juhul suudeti varasematel aegadel arendajaid panna rajama lastele mänguväljakuid ning haljasalaseid. Mitte kuidagi ei õnnestunud aga arendajat sundida rajama lasteaedu ja koole. Ka kohalikud omavalitsused tänu riiklikule maksupoliitikale ja seadusandlusele (selle nõrkusele) ei ole võimelised sellises kiire juurdekasvu olukorras vastavaid sotsiaalobjekte rajama ja nii jäävadki valglinnastumise käigus tekkivad asumid tihti ilma sotsiaalse infrat².

Sellest tulenevalt ei teki ka uut elanikel sidet oma uue elukohaga, tekib kibestumine ja trots.

Otsitakse süüdlasi ja vastutajaid ja loomulikult leitakse need eelkõige kohalikust omavalitsusest. Kuna ei tunta Eestis kehtivaid põhimõtteid, siis ei osata näha süüdlasi näiteks seaduse andjas või arendajas, kelle kohustus võiks ja peaks olema oma arendusele kompleksne lähenemine ja mitte vaid hädapärane tegemine, krundi/korteri/maja müük ja tolmu jalgedelt pühkimine.

Lisaks eelnevale on „kuumades“ arenduspiirkondades veel üks suur mure - kui kohalik omavalitsus tahakski ise mõnda sotsiaalobjekti rajada, siis tal lihtsalt puudub selleks oluline eeltingimus - maa, millele ehitada.

Eelpoolkirjeldatuga analoogne olukord oli ka Rae valla kõige kiiremini arenenud piirkonnas - Peetris.

Samas ei ole õige öelda, et vald ei näinud olukorra tõsidust ette. 2004.a. aprillis vastutuse võtnud ja tänaseni valda juhtiv liit hakkas tegelema koheselt Peetri kool-lasteaia teemaga. Kahjuks kujunes põhiliseks takistuseks just eelpool nimetatud maa küsimus õigemini munitsipaalmaa puudumise küsimus. Et mitte jääda paljasõnaliseks, siis järgnevalt esitan tegevused, millega vald tegeles:

- 30.09.2004.a. võeti vastu vallavalitsuse korraldus nr 1360 dp algatamiseks - ilma detailplaneeringuta ei olnud võimalik üldse maad taotlemata hakata. Maad, millele planeeriti kool, lasteaed, perearstikeskus olid sellel ajal veel reformimata maad. See tähendas, et nad polnud sisuliselt kellegi omad ja nende munitsipaalmaade taotlemise oleks saanud otsustada maavanem

² Täna Rae vallas enam ei saa arendada, kui ei investeerita ka sotsiaalsesse infrasse

- 29.11.2005.a. võttis vallavolikogu vastu otsused nr 32 ja 33, millega otsustati taotleda kõnealused maad munitsipaalomandisse
- 24.01.2006.a. võeti vastu korraldus nr 115 maa-ala dp kehtestamiseks³

Trall hakkas pihta siis, kui detailplaneering oli kehtestatud ja taotlused maa saamiseks esitatud.

Selle maa saamise nimel on peetud läbirääkimisi erinevatel tasemetel - maa-ametiga, maavanemaga, erinevate keskkonnaministritega⁴, saadetud kirjad isegi peaministrini välja. Kahjuks jäi kõik tulemuseta kuni selle ajani, mil riigil oli vaja endal üht maad Rae vallalt. Nimelt on ringtee ehitamisel vaja Kiili ristmik planeerida uude kohta, sest vanasse ei ole võimalik nõuetele vastavat ristmikku rajada. Maa, millele saab rajada selle ristmiku, on aga Rae valla oma. Tulenevalt kogemusest Peetrisse maa saamise osas, kus püüti meilt välja pressida maavahetust, siis maaomanikuna ei soostunud vald siinkohal ka oma maast tasuta loobuma. Tänu sellele olukorrale oligi võimalik sundida riik tehingusse, mille tulemusel saadi 08.04.2008 Peetri küla maatükid lõpuks munitsipaalomandisse ja kinnistati Rae valla nimele.

Nagu eelnevast näha, kestis protsess maa saamiseni pea 4 aastat ja detailplaneerimisest ehituslepinguni täpselt 4 aastat.

Maa saamine võimaldas korraldada konkursi ehitaja leidmiseks. Septembris 2008.a. jõuti riigihanke teel leitud ehitajaga (konsortsium - RTG ja Celandar) lepingu allkirjastamiseni ja seega jõudis lõpuni võitlus, mida väljast poolt hoomata pole võimalik. See hoomamatus ja mitte uskumine, et asjaga tegeletakse, on loetav erinevates teemades meie foorumis www.raekodanik.ee ja ka ühes meilivahetuses, mis on loetav ka selle kirja järgselt minu kodukal

Lepingu kohaselt peab valmima kahe paralleeliga põhikool nii, et selle saaks avada 01.09.2009, lasteaed 120 kohta peaks saama avatud 01.10 2009 ja spordihoone veel üks kuu hiljem. Lisaks rajatakse hoonetekompleksi juurde ka staadion.

Usun, et 2009.a. lõpus saab tõdeda „Lõpp hea - kõik hea!”

³ Erinevad dokumendid, millele viidatud, on ka kodulehel nähtavad

⁴ Ühel kohtumisel kauplesime ministriga lausa presidendivalimisel antava hääle osas. Kui hääl oleks läinud kindlalt ühele kandidaadile, siis poleks maaga ka küsimust olnud. Vot selline hind on ühel häälel, aga see on teine teema☺